

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סגן יורם גתרימון ז"ל

בן צפורה וזאב

נולד בירושלים

בתאריך י"ז באב תש"י, 31/7/1950

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1968

שרת בחיל התותחנים

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

כ"ג בתשרי תשל"ד, 19/10/1973

נקבר בבית העלמין הר הזיתים

הותיר אחריו הורים, שני אחים ושתי אחיות

בן 23 בנופלו

קורות חיים

יורם-ירחמיאל, בן צפורה וזאב, מראשוני היישוב ואנשי הגנה ותיקים, נולד ביום י"ז באב תש"י (31.7.1950) בירושלים. הוא למד בבית-הספר היסודי ובית הספר התיכון בגימנסיה העברית בירושלים. יורם היה תלמיד חרוץ ושקדן ואהוב על מוריו ועל חבריו. היו לו תחביבים רבים: הוא היה חובב אמנות, אהב מוסיקה ושירה והשתתף דרך קבע במקהלת "היכל שלמה". הוא אהב לצייר, לכייר ולפסל, והשאיר אחריו פסלים ממלאכת כפיו וביתו היה בית-נכאת זוטא ובו כלים עתיקים. היה לו אוסף גדול של תצלומים מימי שירותו בצבא, מן הצעדות שהשתתף בהן, ומטיוליו בארץ ואירופה. הוא אהב בעלי חיים, גידל כלב והיה חבר באגודת צער-בעלי-חיים. יורם אהב לעזור לזולת והתמסר לחינוך הנוער השכונתי. במרכז הקהילתי על-שם יוסף וקרולין גרוס שברוממה, הקנה לנערים ערכים מהחינוך המסורתי שקנה בבית - אהבת ישראל ואהבת

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ארץ-ישראל. בימי מלחמת ששת הימים נחלץ לסייע בבתי-חולים בירושלים. יורם היה אדם רציני בגישתו לחיים, איש עקרונות העומד בתוקף על דעותיו ועל אמונתו, מעמיק לחשוב ומרבה לחפש את דרך-האמת, ולא חוסך מאמצים כדי להשיג את מטרותיו. כאשר הגיע לכלל עשייה, עשה מתוך דחף רגעי ורגש מתפרץ, וכל מלאכתו יסודה באמונה ובדייקנות. אנן טעם היה, אך אהב את הפשטות והצניע לכת. הוא לא התרברב ולא התנשא, היה צנוע ועניו, ישר-דרך ובעל-מצפון. בכל הליכותיו ניכר בטוב-לבו, במוסרו ובמידותיו; נאה דורש ונאה מקיים. הוא היה בן נאמן להוריו ומסור מאוד למשפחתו ורחש להם חיבה רבה וכבוד רב.

יורם גויס לצה"ל במחצית אוגוסט 1968 והוצב לחיל התותחנים. לאחר הטירונות השתלם בקורס לתותחני תותחים מתנייעים, בקורס למפקדי תותחים מתנייעים, בקורס קצינים, בקורס לפקחי אוויר, בקורס קציני חיל התותחנים, בקורס למפקדי סוללות שדה ובקורס לקציני סיוע אוויר. הוא היה אחראי ומסור לתפקידו ושימש דוגמא לחבריו במזגו הטוב ובסבילותו, דאג לחייליו והיה אהוב מאוד על פקודיו.

לאחר שהשתחרר מן השירות הסדיר המשיך בלימודיו באוניברסיטה העברית בירושלים, בפקולטה לכלכלה. יורם ביקש להשתכן בעיר העתיקה שבירושלים, אך מבוקשו לא ניתן לו. כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים נשלח עם יחידתו לחזית בסיני. ביום כ"ג בתשרי תשל"ד (19.10.1973), נפל בקרב על גבעות ג'ניפה, בדרך מאיסמעיליה לסואץ; הוא היה הקצין האחראי על הקשר עם מטוסי חיל-האוויר, בכוח שחצה את התעלה. תצפיותיו ודיווחיו היו מדויקים מאוד ופגיעות המטוסים באויב היו קשות. בצהרי היום, לאחר שהשמידו מטוסינו בסיס טילים, נפגע נגמ"ש הפיקוד פגיעה ישירה, ויורם נהרג במקום. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הזיתים, השאיר אחריו אב, אם, שני אחים ושתי אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סרן.

מפקדו העיד עליו שהיה "בעל רמה מקצועית גבוהה והיה לו אומץ לב רב. הוא היה קצין מוכשר ולוחם אמיץ, והוא מילא את משימותיו במסירות ובדייקנות".

בכל שנה, ביום הזיכרון לנפילתו, עורך בית-הכנסת ב"היכל שלמה", עצרת-זיכרון רבת-עם והחזן הראשי נושא בה תפילה. בית כנסת זה הקים

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

גם נר זיכרון מפואר לזכרו; בבית הכנסת על-שם הרמב"ן בעיר העתיקה
הונצח שמו בפרוכת ובמפות ארוגות מעשה ידי-אמן; ביום הזיכרון לחללי
צה"ל בשנת תשל"ד, ערכו המדריכים במרכז הקהילתי טורניר כדורגל
לזכרו; בעיתון "ידיעות אחרונות" פורסמו שתי רשימות לזכרו של יורם.

